

Met pensioen

+ Conciërge Willem Cavalini (66) neemt na dertig jaar afscheid. 'Ik heb altijd met hele lieve mensen gewerkt'

Emma Kemp

07-02-25, 16:00 | update: 07-02-25, 19:51

Willem Cavalini wordt naast zijn muurschildering toegezongen. © Foto Studio KastermansA/lexander Marks

HILVERSUM Willem Cavalini (66) nam vrijdag afscheid na bijna dertig jaar gewerkt te hebben als conciërge bij de Montessorischool Centrum in Hilversum. Onder begeleiding van een speciaal lied werd hij uitgezwaaid door zo'n 350 leerlingen van de school.

Dat er iets gaat gebeuren, vermoedde Willem Cavalini al. Eerder fluisterde een leerling hem toe dat ze een geheim liedje hadden gemaakt. Om half negen verzamelen alle leerlingen zich op het schoolplein aan de Naarderstraat. Met uitzicht op de muurschildering die Cavalini zo'n twintig jaar geleden maakte, roepen ze de conciërge erbij, die enthousiast aan komt rennen.

Feest

Op het volle schoolplein wordt het lied ingezet. 'De Montessorischool en zijn plein zullen nooit meer hetzelfde zijn', zingen de leerlingen in koor. Als het lied is afgelopen, krijgt Cavalini ook de tekst, en herhalen ze het nog een keer. „Het zal wennen zijn zonder Willem”, klinkt het op het plein. Als alle leerlingen de klas weer in gaan, schudden ze stuk voor stuk Cavalini de hand, of geven ze hem een dikke knuffel.

„Heel erg leuk”, zegt de Hilversummer na afloop met een glimlach van oor tot oor. „Het is al twee weken feest, het valt namelijk samen met de kunstweek. We zijn met z'n allen naar het Rijksmuseum geweest, en de kinderen waren heel erg enthousiast.” Maar de verrassingen zijn nog niet afgelopen. „Volgens mij gaan we straks naar het Singer Museum, en daarna uit eten.”

Het zal wennen zijn zonder Willem

Leerkracht van de Montessorischool

--> Lees hieronder verder

Van sommige leerlingen krijgt de conciërge een dikke knuffel. © Foto Studio Kastermans/Alexander Marks

Krijtborden

Op een maand na werkt hij dertig jaar als conciërge bij de Montessorischool. Na een studie aan de Kunstacademie lukte het Cavalini niet om werk in dat vakgebied te vinden. „Dat was vlak na de oliecrisis van 1974, er was veel jeugdwerkloosheid. Ik heb allerlei baantjes gehad, van werkvoorbereider bij de NOS tot het Astmacentrum Heideheuvel. Uiteindelijk tipte mijn buurvrouw mij, die conciërge was bij Montessori Zuid, dat ze hier iemand zochten.”

Is er door de jaren heen veel veranderd in zijn werk? „Ik herinner me de digitalisering nog wel goed, stonden er opeens allemaal computers in het magazijn en kregen we ICT-cursussen. En toen er digiborden kwamen, verschenen er soms leerkrachten bij mij, omdat het bord het niet deed. Daar had je nooit last van met krijtborden.”

Exposities

Door zijn werk zat schilderen er bijna niet meer in. „Ik had wel gehoopt dat ik er meer tijd en ruimte voor had, maar met 350 kids ben ik de hele dag in touw. Het is net een bubbelbad, elke keer gebeurt er wat. Dus aan het einde van de dag ben ik wel moe.” Toch vindt Cavalini hier en daar de tijd. Hij heeft net zijn werk geëxposeerd in de school, en na zijn pensionering is hij van plan vaker te exposeren.

„Ik heb ook een auto gekocht, voor die exposities. En om reizen te maken door Europa. Ik ben ook van plan meer in mijn moestuin te gaan werken, en om te gaan zeilen.” De Hilversummer houdt veel warme herinneringen over aan zijn tijd bij de Montessorischool. „Het contact met de kinderen, en de positieve sfeer. Ik heb altijd met hele lieve mensen gewerkt.”